

[Johannes Jensen.]

nu, 2 Maaneder efter, faar vi det herover. Jeg bebrejder ikke Folketinget dette, for det er rimeligt, at man har ønsket at faa visse Oplysninger, hvilket maatte ske under Udvalgsbehandlingen. Men Tiden er derved blevet ret fremrykket, Lovforslaget vil først kunne blive færdigbehandlet i næste Uge, altsaa midt i December, og tilmed er der i Slutningen af denne Maaned Jule- og Festdage. Det vil derfor være meget vanskeligt for de paagældende Ansøgere at faa deres Ansøgninger i Orden i rette Tid. De skal jo saa vidt muligt, selv om det ikke ubetinget kræves, have Kaution. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for, at Datoen den 31. December kan rykkes frem til den 31. Januar, saa at der bliver mere Tid for Ansøgerne til at foretage det fornødne i og til, at Ansøgningerne kan blive behørigt behandlet. Hvis den højtærede Minister ikke kan indlade sig herpaa, vil jeg dog henstille, at man tilrettelægger Forholdene saaledes, at Ansøgningsblanketterne kan faas, saa snart Lovforslaget er vedtaget, og helst endda lidt forinden. Man kan jo sikkert gaa ud fra, at Lovforslaget vil blive vedtaget, og der vil derfor ikke være noget til Hinder for, at Ministeriet forbereder alt, saa at de fornødne Blanketter i Løbet af faa Dage kan blive udleveret paa de paagældende Kontorer.

Ludvig Christensen: Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Hendriksen: Saaledes som Lovforslaget foreligger, kan vi tiltræde det uden Udvalgsbehandling. Hvis den Henstilling, som det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) rettede til den højtærede Handelsminister, bliver taget til Følge af den højtærede Minister, har vi naturligvis jntet at bemærke hertil. Et saadant Ændringsforslag kan stilles mellem Sagens første og anden Behandling og kræver ikke Udvalgsbehandling.

Rasmussen (Hvolbæk): Den økonomiske Krise, som nu paa fjerde Aar hænger store Dele af vort Folk, har ogsaa i høj Grad ramt de mindre Haandværkere og handlende. Det er derfor paa sin Plads, at man søger at række dem en hjælpende Haand ved at forhøje den Sum, som den gældende Lov stiller til Raadighed for Udlaan til mindre erhvervsdrivende inden for Haandværk og Handel. Det kan ikke nægtes, at den gældende Lov fra en vis Side inden for Haandværkerstanden blev

modtaget med Kritik, og man forstaar Kri- tikken, naar man husker paa, at der blev stillet 48 Mill. Kr. til Raadighed for det danske Landbrugs kriseramte, uden at der forlangtes en eneste Øre i Retning af Kaution. Da der saa blev stillet Kautionskrav over for Haandværkere og handlende, fandt disse, at de ligesom blev sat i en anden Klasse. Men ved det Lovforslag, som her foreligger, indføres der en Ventil, som mulig- gør, at i Tilfælde, hvor der er Grund til at se bort fra Kravet om Kautionsstillelse, kan den højtærede Handelsminister ind- rømme en saadan Fritagelse. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for den Tilslutning, der er ydet Lovforslaget gennem Ordførernes Udtalelser. Jeg kan bekræfte det ærede 10de Medlem for 5te Kreds's Formodning om, at naar man een Gang har indgivet Ansøgning, behøver man ikke at indgive ny Ansøgning for at komme i Betragtning, selv om man har faaet Afslag paa sin Ansøgning. Samtlige ikke be- vilgede Ansøgninger vil blive forelagt paa ny uden Hensyn til, om der er givet Afslag paa dem eller ikke.

Jeg maa imidlertid fraaade, at man nu ændrer Datoen for Ansøgningsfristens Udløb. Det er mit Indtryk, at Lovforslaget har været behandlet i saa lang Tid i Rigs- dagen — Lovforslaget blev jo behandlet i sidste Rigsdagssamling umiddelbart før Sam- lingens Slutning —, at sikkert ingen kan være i Tvivl om, at Ansøgningerne skal ind- gives inden Aarets Udløb. Det har ogsaa været fremme i Pressen under Omtalen af de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting, saavel som paa andet Grundlag, saa jeg gaar ud fra som givet, at de, der ønsker Laan, allerede har indgivet deres Ansøgning. I øvrigt er der jo endnu Tid, inden Ansøgningsfristen udløber, og vi be- høver naturligvis ikke at gaa saa strengt til Værks; dersom en Ansøgning ikke har været i enhver Henseende fuldgyltig indgivet, men vi dog har den i Hænde 1. Januar, vil vi selvfølgelig ikke af den Grund tilsidesætte den uden at tage skyldigt Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder.

Der skal nok være de nødvendige Blan- ketter til Stede for Ansøgerne, saa at de meget hurtigt kan blive i Stand til at ind- give Ansøgning, og skulde vedkommende ikke i sidste Øjeblik kunne faa fat paa en Blanket, ja, saa kan Ansøgningen indgives paa et almindeligt Ark Papir. Vi modtager